

at det, som ikke har virket indtil nu, skal fortsætte?

I den internationale kamp om holdninger til sanktioner, specielt i Irak, er der forskellige positioner. Det afgørende, når man anvender en forespørgselsdebat i Danmark, er at få klarhed over, hvad den danske position er. Skal vi støtte dem, som siger, at sanktionerne ikke har haft det ønskede resultat? De irakiske magthavere sidder så sikkert, som de altid har siddet, men den irakiske civilbefolkning betaler en uhyggelig høj pris.

Så er jeg enig med hr. Per Stig Møller. Det er jo derfor, vi har lavet to forskellige forslag til vedtagelse, det er jo ikke tilfældigt. Vi siger altså, at der er et dobbeltansvar, men det er jo ikke noget, SF specielt siger. Det er i samklang med de hjælpeorganisationer, der har arbejdet dernede. De siger enstemmigt, at sanktionerne bærer en stor del af ansvaret, men ikke hele ansvaret.

Vi har ikke nogen hensigt om at hvidvaske Saddam Hussein. Det lader sig næppe gøre.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

I svære og komplicerede situationer kan det jo let blive til en diskussion om skyld og forenkling. Vi har netop, som hr. Villy Søvndal sagde, brugt formuleringen, at sanktionerne har haft en betydning, men at Saddam Husseins ageren har også haft en betydning, netop som et udtryk for en konstatering af, at det, vi gør, betyder noget.

Så jeg vil godt spørge hr. Arne Melchior, om hr. Arne Melchior virkelig mener, at sanktionerne har været helt uden betydning for civilbefolkningens situation. For det er jo konsekvensen, hvis man skal stå inde for den anden vedtagelse, at man alene pålægger Saddam Hussein skylden.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi holder hovedet lidt koldt og siger: Der er faktisk flere ting i denne her meget komplicerede situation, der har haft betydning, og vi har ansvaret for nogle af dem, og det er dem, vi så må handle ud fra.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Arne Melchior, og så kan vi gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Til hr. Knud Erik Hansen vil jeg sige, at jeg har svaret på det spørgsmål i min ordførertale. Selvfølgelig har sanktionerne betydning, negativ be-

tydning, ligesom bombningerne over Hamborg og Köln og Kiel osv. osv. havde betydning for civilbefolkningen, også den uskyldige, også den nyfødte del af den. Det kunne jeg aldrig drømme om at benægte. Jeg har sagt det nøjagtigt. Så hør dog efter, hvad jeg siger, og lad være med at stille spørgsmål om noget, som jeg længst har besvaret!

Hr. Søvndal bliver ved med at sige, at der er tvivl mange steder. Jamen det er da klart. Man må da være et skarn, hvis man ikke er i tvivl. Men hvorfor fortsætter vi så, når vi er i tvivl om nytten? Det er, fordi alternativet – det har jeg også svaret på tre gange allerede – er umuligt. Alternativet er så meget desto værre.

Så spørger hr. Søvndal mig direkte, om de sanktioner har haft den ønskede effekt. Nej, selvfølgelig har de ikke haft det. Det har jeg også svaret på. Hvem ønsker, at nogen uskyldige skal lide? Hvad er det for nogle overflødige, næsten fordummende spørgsmål at stille til voksne mennesker i en debat?

Så taler hr. Søvndal om, hvordan Saddam Hussein sidder lige så stærkt som nogen sinde. Det ved jeg faktisk ikke. Det tror jeg heller ikke, hr. Søvndal ved. Han sidder lige så mægtig. Og han kan fortsætte med sin korrupsion og sit bedrag og sin undertrykkelse af sin befolkning. Det kan vi iagttage. Men hvordan han mon går rundt og har det, ved vi ikke.

Hvordan fortsættelsen efter ham på et givent tidspunkt vil blive, og hvordan den vil være påvirket af sanktionerne, ved heller ikke hr. Søvndal, og det ved jeg heller ikke.

Men alternativet er utænkeligt, ubrugeligt, og derfor må vi fortsætte, som vi hidtil har gjort, ikke fordi vi er særlig stolte af det, men fordi der ikke er nogen anden løsningsmulighed til rådighed for os.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det er en ganske interessant debat, vi har i dag, indimellem virker den jo helt surrealistisk. Den handler om internationale spilleregler, om magthavere, om almindelige mennesker, og om hvem skurken er.

I Irak er civilbefolkningen kommet i klemme mellem FN's sanktioner og Saddam Husseins vedholdende, kyniske spekulationer i nød og elendighed.

Det er Det Radikale Venstres holdning, at Husseins strategi ikke må sejre. Vi mener, at det alene er Saddam Husseins regime, der bestemmer, om irakerne sulter og mangler medicin.